

ДОХОДНО ПТИЦЕВЪДСТВО

Органъ на Българския Птицевъденъ Съюзъ — София
Vereinsblatt des Bundes Bulgarischer Geflügelzüchter
E. V. — Sofia.

Годишенъ абонаментъ 50 лева предплатени.

За д-ва, кооперации, учреждения, читалища, ученици, трудоваци,
войници и членове на птицевъднитѣ дружества и клубове 40 лева.

Обявления и реклами се приематъ по споразумение.
Всичко, което се отнася до списанието, да се изпраща до
редакцията — Плѣвень.

Редакторъ М. Ц. Цоневъ.

СЪДЪРЖАНИЕ:

- 1) Где е разковничето за успѣха въ птицевъдството — Проф. Г. С. Хлѣбаровъ; 2) Коя кокоша раса да отглеждаме — П. Габровски; 3) Нѣколко думи за есгвенното и изкуственото люпене — Д-ръ С. Игнатовъ; 4) Въ птичарника ми презъ м. Януарий 1929 год. — П. Д. Кършевъ; 5) Презъ февруарий въ птицевъдния дворъ — М. Ц. Цоневъ; 6) Кога и какъ се смѣтатъ билетата — Сп. Шумковъ; 7) Пекингската патица — Вл. Цоневъ; 8) Хранителната стойностъ на яйцето — М. Ц. Ц.; 9) Износътъ на яйца и кокошки — Живко Ламбриновъ; 10) Съюзенъ и кооперативенъ животъ; 11) Адреси.

Къмъ абонатитѣ

Поднасяйки кн. 2 на своитѣ абонати редакцията на сп. „Доходно птицевъдство“ моли най-учтиво сжшитѣ, да благоволятъ и въ най-скоро време изпратятъ въ редакцията—Плѣвень, дължимия абонаментъ.

Отъ добросъвестността и редовното изплащане на абонамента зависи подобрението и разнообразяването на списанието.

На всички издължили се до конгреса, който ще стане на 7 8 априль въ София абонати, редакцията ще изпрати даромъ — *планъ за модеренъ* и ефтинъ курникъ съ подробни описания за строежа му.

На настоятели се прави 20% отстъпка.

Нека дружествата и клубоветѣ засилятъ записването на нови абонати презъ зимния сезонъ.

Редакцияниятъ комитетъ.

Проф. Г. С. Хлѣбаровъ.

Где е разковничето за успѣха въ птицевъдството.

Интересътъ къмъ птицевъдството въ всички слоеве на обществото отъ день на день, расте. Най-отрадното е, че този интересъ обладава вече не само по-интелигентнитѣ кръгове на градското население, но и селското земледѣлско население. Последното започва да се пробужда. Не сж рѣдкость вече земледѣлскитѣ стопани, които не смѣтатъ, че птицевъдството е занятие само за женитѣ, у които се поражда сериозно желание да превърнатъ досегашно си примитивно птицевъдство въ единъ доходенъ отрасълъ.

Но какъ да се постигне това. Ето въпросътъ, които мнозина си задаватъ и напраздно търсятъ неговото разрешение.

Едни смѣтатъ, че ще го разрешатъ като си набавятъ кокошки отъ нѣкоя чуждестранна раса; други — като кръстосатъ мѣстнитѣ си кокошки съ пѣтли отъ нѣкоя чужда раса; трето — като си построятъ скъпъ „модеренъ“ курникъ (често пѣти много нецелесъобразенъ); четвърти — като замѣнятъ обикновенната квачка съ инкубаторъ за лупене пилета и пр. и пр.

Най-често нито единитѣ, нито другитѣ, нито третитѣ постигатъ успѣхи. Птицевъдството изисква едновременно изпълнение на редица условия, за да бжде доходно. Безъ това сигурни доходи отъ кокошкитѣ не могатъ да се очакватъ.

Общо взето, ние българитѣ не даваме най-елементарнитѣ условия за единъ нормаленъ животъ на нашитѣ кокошки, затова и тѣ сж слабодоходни. Преди всичко, никакъвъ подборъ не се прави на кокошкитѣ за разплодъ, а знае се, че всички кокошки не сж еднакво носливи; независимо отъ това къмъ коя раса принадлежатъ. На храненето на кокошкитѣ не се обръща никакво внимание, а то е отъ рѣшающо значение за носливостта. Голѣма часть отъ кокошкитѣ още спятъ на открито и презъ най-суровитѣ зимни нощи, което оказва много голѣмо влияние върху носливостта имъ. Разнитѣ болести по кокошкитѣ се ширятъ изъ нашата страна и взематъ ежегодно безбройно много жертви и никой не мисли да се бори съ тѣхъ.

И ако при все това ежегодно се изнасятъ за повече отъ 800 милиона лева яйца изъ нашата страна — това се дължи на голѣмия брой кокошки — около 10 милиона — и на високитѣ цени на яйцата въ чужбина.

При това положение днесъ на нашето птицевъдство въ селата какво ще ни донесе чуждестранната по-нослива раса, ако я оставимъ при ония примитивни условия, при които се намира нашата мѣстна селска кокошка? Разбира се — само

разочорования, защото тя ще се окаже по-малко пригодна за тѣзи несгоди отъ мѣстната кокошка.

Съ замѣняването на мѣстната раса, прочее, макаръ и съ най-носливата чуждестранна такава нищо не може да се постигне, ако едновременно съ това не се измѣнятъ условията на гледане и хранене.

Разковничето за успѣха въ птицевъдството не е въвеждането на тази или онази раса, а въ подбирането на носливи кокошки и едновременно съ това, създаване на всички условия, отъ които зависи носливостта.

Тогава и мѣстнитѣ селски кокошки ще снасятъ много повече, отколкото сега, а птицевъдство ще стане единъ доходенъ отрасълъ на стопанството.

П. Габровски

Дирек. на завода за добитѣкъ—Кабиюкъ.

Коя кокоша раса да отглеждаме.

(Коя е най доходната кокоша раса).

Презъ време на миналогодишната птицевъдна изложба на 19 ноемврий, Съюза на птицевъднитѣ дружества въ България бѣ свикълъ въ салона на Търговската камара конференция отъ представителитѣ на птицевъднитѣ дружества за разглеждане на проектоправилника за бждащитѣ птицевъдни изложби. Макаръ че дневния редъ на конференцията бѣ строго опредѣленъ, при разискванията многократно и настойчиво се поставяше отъ заинтересованитѣ делегати птицевъди въпроса: коя е най подходящата кокоша раса за нашитѣ условия и следователно най-доходна.

Спомнямъ си, преди две десетилѣтия, когато въпроса за засилване на птичето производство у насъ бѣ силно подетъ отъ Министерството на Земледѣлието и Първото българско птицевъдно дружество въ София, сѣция този въпросъ при всички събрания и реферати най-често занимаваше заинтересованитѣ стопани. Па и днесъ още на Западъ, въ напредналитѣ въ птицевъдно отношение страни, той не престава да интересува птицевъдитѣ. Ето защо, намирамъ, че е твърде необходимо да се внесе повече свѣтлина по него, при всичко че по този въпросъ азъ съмъ се изказалъ още преди двадесетъ години въ страницитѣ на „Птицевъдно списание“¹⁾

Най-доходната кокоша раса е тази, която при дадени климатически и икономически условия и при спазване на развъдното направление, дава най-голямъ доходъ. Но съ казаното никой нѣма да знае повече, отколкото по-рано, напро-

¹⁾ „Птицевъдно списание“, год на II 1907 стр. 4

тивъ всѣки, който задава горния въпросъ, иска да чуе непременно имената на най-доходнитѣ кокоши раси. И ето, азъ ще имъ ги кажа: тѣ не съществуватъ. Доходността на кокошката зависи преди всичко отъ нейната носливостъ и отъ разходитѣ по развъждането, гледането и храненето ѝ.

Носливостта е индивидуално качество. Отъ мѣстната кокошка, която въ по-голѣмата си частъ е една смѣсеца, съ течение на времето и чрезъ единъ разуменъ подборъ, гледане и хранене, можемъ сжщо така да получимъ една много по нослива кокошка, отколкото е тя днесъ; обаче това изисква време, умение и струва скъпо на частния стопанинъ. Ето защо, прибѣгваме до кокошитѣ раси, у които носливостта е сжщо така различна, но у които тя стои на една по-голѣма висота и е по-изравнена.

Както е известно, за сега едни отъ най-носливитѣ и добри кокоши раси се смѣтатъ легхорнитѣ и миноркитѣ като кокошки за яйца и Ротисландъ, Плимутрокъ и Виандотъ като такива за двустранно използуване, за яйца и месо. Обаче отдѣлнитѣ семейства и стада отъ тия раси въ различнитѣ страни пакъ нѣматъ еднаква носливостъ. Отъ всѣка една отъ изброенитѣ раси има стада — отдѣлнитѣ птици отъ които даватъ 120-130, други 150-180 и трети 180-200 яйца и нагоре. Нѣщо повече, има кокошки отъ раситѣ за двустранно използуване, които даватъ повече яйца, отколкото единъ голѣмъ брой кокошки отъ яйцоноснитѣ раси.

Назависимо отъ гореказаното, има климатически и пазарни условия, при които дадена раса може при сравнително по-ниска носливостъ да бжде доходна. Напр. при селскитѣ условия у насъ, при които изхранването и гледането струватъ сравнително по-евтино, кокошката може и при една носливостъ отъ 120-130 яйца да бжде доходна, като се смѣта, че 80 яйца сж напълно достатъчни да покриятъ разходитѣ. Разбира се, това не ще рече, че селския стопанинъ не трѣбва да търси кокошки съ по-голѣма носливостъ, напротивъ, това трѣбва да бжде една отъ главнитѣ му грижи, защото съ това ще повиши още повече дохода отъ кокошкитѣ си въ своето дребно и малодоходно стопанство.

Тамъ, гдето презъ зимата ставатъ голѣми студове всички яйценосни раси, макаръ и да иматъ висока носливостъ, последната ще страда всѣкога, когато отъ силнитѣ студове голѣмия гребенъ и мингуши на тия кокошки измръзнатъ.

Ето защо, не трѣбва да търсимъ най-доходната кокоша раса, защото фактически тя не съществува, а най-добрата стопанска кокошка, която може да бжде отгледана отъ всѣка добра раса, която подхожда за дадени климатически и пазарни условия. Една такава кокошка трѣбва да отговаря на следнитѣ условия:

1. Да бжде издържлива по отношение на климата и заболяванията.

2. Да бжде скромна по отношение на храната и да си я търси прилежно сама. Това, разбира се, не ще рече, че не трѣбва да я хранимъ.

3. Да бжде добра насочка особено презъ зимата, когато яйцата се най-много ценятъ и последнитѣ да бждатъ сравнително едри.

4. Месото ѝ да бжде добро.

5. Да не мжти, или ако мжти да бжде добра майка: да води и пази пилетата добре.

6. Пилетата ѝ да се отгледватъ лесно.

Коя отъ изброенитѣ по-горе кокоши раси се приближава най-много до тия изисквания за една добра стопанска кокошка днесъ не можемъ да кажемъ съ положителностъ. Това ще ни кажатъ централната опитна и развѣднитѣ станции въ страната следъ време, а сега всѣки стопанинъ трѣбва самъ да си избере една раса, за която мисли, че най-добре би подходило за неговитѣ условия и да я развъжда и гледа грижливо. Още при снабдяването си съ яйца или птици за разплода трѣбва да не жали срѣдства, а да гледа да се снабди съ разплоденъ материалъ съ високи и гарантирани качества, преди всичко по отношение носливостъта. Следъ това, смѣтката ще му покаже дали яйценосностъта на неговото стадо го прави доходно или не. Въ последния случай, следъ като се е уверилъ, че разходитѣ по гледането и храненето сж разумни, ще трѣбва да потърси по носливи кокошки. Ако стопанина е интелигентинъ и има умение, може да си ги създаде самъ чрезъ контролнитѣ гнѣзда, ако ли намира, че това ще му струва скъпо, трѣбва да ги потърси отъ другаде.

Д-ръ С. Игнатовъ.

Нѣколко думи за естественото и искусственото люпене.

Мнозина вече и у насъ си задаватъ въпроса, при какви условия трѣбва да се препорѣчва искусственото и при какви естественото люпене на пилетата? Не можемъ да не признаемъ, че на този въпросъ могатъ да се дадатъ най-различни отговори най-различни мнения. Не можемъ да имаме въ случая точно опредѣлени правила.

Но при все това бихъ си позволилъ да изнеса нѣколко основни, опорни точки.

Има ли стопанството повече отъ 100 кокошки, налага му се да си служи съ инкубаторъ — съ искусственото люпене

на пиленца. Въ случая можемъ да направимъ следната смѣтка.

100 кокошки при три годишно смѣняване на кокошката трѣбва да иматъ за ежегодно подмладяване на стадото сръдно 40 ярки. Неке забележа, че 160 насадени яйца могатъ да се излюпатъ отъ 11 квачки. Отъ тѣхъ ще се получатъ 90 пилета, отъ които ще има 10¹, загуба, така че ще останатъ 80 пилета, половината отъ които ще сж петленца и половината ярки — т. е. 40 ярки.

Ясно е, че да имаме 100 кокошки носачки трѣбва ежегодно да подмладяваме стадото съ 40 ярки, които ще получимъ отъ 12 квачки. Това е особено трудно, защото не е практически полезно да насаждаме тѣзи квачки въ различни времена. А можемъ ли лесно да намѣримъ въ едно и сщщо време 6 или 12 квачки? Да, но само при кокошки отъ такава раса, у която има добри мжтачки. Тукъ расата има значение. Който развъжда и държи леки кокоши раси, въ които нѣма нито добри мжтачки, нито добри квачки, той най-рано ще прибѣгне до искусственното люпене — до инкубатора.

При сръдно тежкитѣ, или при тежкитѣ раси има по-добри мжтачки и квачки.

Разбира се, че въ случая има голѣмо значение и интелигентността и наклонността на птицевъдеца или птицевъдателя.

Не може да се каже, че голѣмитѣ птицевъдни стопанства трѣбва непременно да люпатъ пиленцата по искусствень начинъ. Много голѣми, па и сръдни птицевъдни стопанства си служатъ съ пуйката като мжтачка съ много добри резултати.

Най-лесень начинъ е естественното люпене. Главното е мжтачката да си разбира работата, че това не всѣкога е така ни доказва практиката.

Трѣбва да имаме за правило да не употрѣбяваме никога кокошки отъ лекитѣ раси за мжтачки. А и всѣка кокошка отъ сръдно тежкитѣ или тежкитѣ раси не е еднакво добра мжтачка.

Мжтачката трѣбва да бжде спокойно кротко животно. Тѣзи качества още не квалифициратъ кокошката като добра мжтачка. Крайния резултатъ е решающия. Колко често се случва мжтачката да лежи добре на яйцата, даже отлично и при все това отъ тѣхъ не излиза, не се излюпва нито едно пиленце!

Само кокошка, която еднажъ е мжила и то съ добъръ резултатъ, може да се нарече добра мжтачка и добра квачка.

Птицевъдеца не трѣбва да се ядосва много при несполучливия изборъ на мжтачката, защото вината лежи въ кокошката. Защото има кокошки мжтачки, които не преобрѣщатъ яйцата, или които не ги провѣтряватъ и охлаждаватъ. Разбира се, че и птицевъдеца има своя дѣлъ за крайния резултатъ. Той трѣбва да спазва извѣстни условия, а тѣ сж:

1) **Мѣстото за мжтене.** То не може да бжде въ курника между другитѣ кокошки, нито на таваня, или въ задушена маза, а всѣкжде другаде даже и навънъ.

2) **Полога (гнѣздото).** Полога трѣбва да бжде съ равно дъно напълненъ съ мека слама или сѣно. За целъта може да се използва всѣко кринче или кошниче съ равно дъно.

3) **Принуждене къмъ мжтене.** Единственна пуйката може принудително да мжти, но трѣбва да се запомни: *две години* кротка, довѣрчива пуйка. Съ това не се казва, че млади т. е. едногодишни пуйки никога не могатъ да се принудятъ да мжтятъ.

Принуждаването на пуйкитѣ става по два начина. Или като се остави пуйката въ тъмно мѣсто, кждето сж наредени нѣколко положзи съ порцеланови или сварени яйца и се чака до като тя легне въ нѣкой пологъ и се залежи. Това може да стане на 3 день, а може и да не стане никога.

По сигурно е принудителното поставяне на пуйката въ единъ сандъкъ. Сандъка трѣбва да бжде толкова нисъкъ, че пуйката да не може да се изправя въ него. Пуйки, които и следъ 8 день изкачатъ изъ сандъка и сж неспокойни, не сж добри мжтачки.

Пуйки, които стоятъ дълго време въ полога безъ да легнатъ, не сж добри мжтачки, тѣхъ не можемъ да ги принудимъ да мжтятъ.

Грижитѣ около мжтачката сж 15 минути дневно, презъ което време тя трѣбва да се нахрани и напои.

Никога не трѣбва да се поставя храната толкова близо до полога, че мжтачката да я достига и да яде безъ да стане отъ полога.

Охлаждането на яйцата и провѣтряване на полога е необходимо нужно.

Особенно голѣмо внимание трѣбва да се обръща за кокошинки. Има ли ги, трѣбва презъ време на храненето на мжтачката да се смѣни сламата въ полога, а тамъ, гдѣто това е възможно, да се смѣни цѣлия пологъ, като яйцата се наредятъ въ чистия такъвъ поставенъ на сжщото мѣсто. Мжтачката трѣбва да се напръска съ прахъ за дървеници и остави да направи пепелна баня на слънце.

Резултата на естественото люпене е твърдѣ различенъ, както и при искусственото. Но при добра мжтачка имаме 100° „ т. е. повече пиленца, отколкото съ инкубатора. Но при 10 или 20 мжтачки резултата е еднакъвъ съ този на инкубатора.

Прѣпоръчаме: който е свикналъ съ мжтачки, може да си остане съ тѣхъ.

Голѣмитѣ стопанства, които държатъ всѣкога по 200 — 300 кокошки, трѣбва непременно да си служатъ съ инкубатора, като за случая иматъ подготвена и школувана прислуга.

П. Д. Кършевъ
Стопанство-Караорманъ
с. Миндя-Еленско

Въ птичарника ми презъ м. януарий 1929 год.

Презъ въпросния месецъ полето бѣ заснѣжено съ дълбока до 28 см. снѣжна покривка, а времето продължително мразовито съ снѣжни бури. За втората половина отъ месеца температурата сръдно у менъ бе 20°С подъ нулата. На 16, единствения топълъ день, изпратихъ голѣма каса (1440) съ прѣсни яйца на Г. Орѣховския пазаръ. Яйцата сж събрани отъ 56 носачки за времето отъ 1 декември до деньтъ на изпращането т. е. за месецъ и половина. Продадени сж по 2'50 лв. яйцето, макаръ цената да бѣше 3'20 лв. преди седмица време, по простата причина, че сж прѣсни т. е. не се прави разлика съ тия извадени отъ „саламурата“, съ каквито пазаря изведнажъ билъ наводненъ!

По този въпросъ иматъ думата ония, които искрено милеѣтъ за родното птицевъдство, изхранването на българския народъ съ здрави продукти и произведения, безъ разбира се, да бждатъ въ услуга на едрия яйчарски капиталъ у насъ.

Изглежда, че зимната носливостъ не може ди бжде стопански обектъ, щомъ лѣтни, консервирани яйца (развалени, останали на половинъ отъ теглото си и пр.) доволствуватъ презъ зимата българския мѣстенъ пазаръ. Но въпреки това, зимната носливостъ въ птичарника ми се подържа, защото за своевременното насаждане, подборътъ и други стопански цели и съображения сжщата трѣбва да отива безъ отслабване, дори форсирано, бихъ казалъ.

Да се поясня. Като мѣрило за брилянтна носачка, между многото други данни и наблюдения, броики яйца годишно снесени и пр. въ птичарника ми е и това: **коя носачка ще надхвърли 20 яйца месечна носливостъ несмушавана отъ никакви студове, рѣзки промѣни и пр.** Такава носачка, щомъ е априлско лупило, пронася въ края на м. септември и ако до м. февруари т. е. за 4 месеца надхвърли 80 яйца, то въ случая положителенъ съмъ, че тя за година време, по право, за първия периодъ на яйценосенето ще снесе надъ 200 яйца. Това е много скъпо сръдство за подборъ, щомъ преснитъ зимни яйца не струватъ пари, но утѣшавамъ се, че единъ день ще се търсятъ зимни носачки, на които яйцата сж двойно по хранителни и ценни. отколкото ония снесени презъ пролѣтъта и лѣтото отъ сжщитъ носачки.

Зимната носливостъ прави птицевъденето ефтино и доходно, защото безъ такава птицитъ цѣли 4-5 месеца консу-

миратъ безъ да произвеждатъ и то храна дадена отъ ржка, а не намѣрена въ полето т. е. скъпа.

Следъ кжсия уводъ за зимната носливостъ, ще дадемъ сведения и за сжщата въ птичарника ми.

ТАБЛИЦА

за състоянието на 56 млади ярки (априлски лупила) презъ м. януарий 1929 г.

1. Спрѣли носливостъта и почнали да линѣятъ презъ месеца.	Носачки 13.
2. Следъ линѣене почнали на ново да носятъ.	15.
3. Непрекжнато презъ месеца носили	21.
4. Линѣятъ презъ цѣлия месецъ	7.
Всичко . . 56.	

Голѣмъ интересъ за менъ представляватъ тия 21 носачки, които непрекжнато за м. януари сж носили, като продължение на носливостъта си отъ есентъта и защото презъ м. февруари у мене носачкитѣ нито линѣятъ, нито спиратъ носливостъта, а това значи, че тѣ минали Рубиконъ (м. януарий) ще надхвърлятъ 200 яйца годишно.

Ето и месечната носливостъ на тия 21 носачки.

1. Носачки снесли 15 яйца за месеца	1.
2. " 18 "	2.
3. " 19 "	7.
4. " 20 "	7.
5. " 21 "	2.
6. " 22 "	1.
7. " 25 "	1.
Всичко . . 21.	

Отъ всичкитѣ 56 носачки, както е показано по-горе, съмъ събралъ 828 яйца. Или срѣдно дневно по 26 яйца, съ най-висока дневна носливостъ 36 и най-малка 14 яйца.

Интересъ би представлявало за нашитѣ специалисти-птицевъди събитието въ птичарника ми презъ казания месецъ, а именно: презъ най-голѣмитѣ студове пронесоха м. годишнитѣ носачки следъ привършване периода на линеенето и започнаха II-ия яйценосенъ периодъ. Отъ 15 до 20 януарий, като че ли по команда пронесоха. Просто невѣроятнo! Птици незавършили пълното си оперение, дори съ кжси още опашки, пронесоха. А за менъ бѣше изненадваще, че периода на линеенето у нѣкои ценни № № носачки бѣ много кжсъ. Ето и № №-та имъ, между които се намиратъ нѣкои отъ рекорднитѣ ми носачки изнесени въ последната ми статия.

№ 35 Почналь II-ия периодъ на яйценосенето			
следъ линеене отъ 70 дни			
№ 40	"	"	46 "
№ 44	"	"	58 "

№ 51	„	„	65	„
№ 66	„	„	54	„
№ 68	„	„	73	„
№ 77	„	„	85	„
№ 82	„	„	65	„

Събранитѣ яйца отъ тѣзи носачки не влизатъ въ месечната смѣтка.

Всичко до тукъ изнесено говори, че или носачкитѣ ми сж зимни или, най-правдоподобното, че птичарника ми е напълно здравословенъ или че ревностно, шетамъ на кокошкитѣ. Лично азъ съмъ въ недоумение, защо зимнитѣ дворчета на птичарницитѣ, строени по планъ даденъ официално, сж съ мрежа? Въ такива „модерни“ птичарници, които споходихъ не намѣрихъ никаква зимна носливостъ. Това, ако не е грѣшка, сигуръ е ново мжчение на кокошкитѣ у насъ. Зимния дворъ, за да отговоря на самото си име и назначение трѣбва да бжде преди всичко топълъ презъ зимата. А такъвъ ще бжде като мрежата се замени съ солидна стена и въ нея се поставятъ 1 или 2 голѣми прозорци съ стѣкла отъ вънъ и мрежата отъ вътре. Но това не стига. Подътъ на зимния дворъ трѣбва да бжде 20-25 см. подъ общото ниво и бетониранъ. Въ бетона ще бжде поставена на 7-8 см. дълбочина хранилката (коритото) за да не замръзва топло забърканата храна. Тамъ е водопоя и прашната баня, сжщо така поставени въ бетона. При голѣмитѣ студове достатъчно е да се хвърли люцерново сѣно по пода на затворенитѣ птици, да се заложи топлата дажба заранъ рано, да се напълни автоматичния водопой съ хладка вода, да се прѣсне ситно зърно изъ люцерната и носливостъта да отива безъ прѣкъсване. Така при външната температура 23°С подъ нулата, азъ имахъ въ птичарника 2°С надъ нулата.

На сериозно влюбенитѣ птицевѣди въ кокошитѣ имъ стада, нека искрено имъ кажа, че зимнитѣ яйца се снасятъ отъ сутришното ми много рано събуждане и залагане топлата дажба отъ слънчогледовото кюспе, объркано съ люцернови или копривини листа и леко примѣсени съ царевично брашно. Прѣскамъ зърно овесъ и ечмикъ по пода и поставямъ фенеря на вратата между спалнята и зимния дворъ. Ако е много мразовито, пушамъ подовото отопление съ единъ котлонъ жаръ. — Птицитѣ ми презъ месеца, само 3 дѣня при силно мразовито време, сж стояли напълно затворени, а 5 дѣня само до обѣдъ като сл. обѣдъ смѣло газятъ изъ снѣга. По този начинъ, както нѣкои казватъ, птицитѣ въ птичарника ми сж загубили представа за годишнитѣ времена и за часоветѣ презъ дѣня и вѣроятно и за това събирамъ яйца презъ зимата (и то най-много) въ първитѣ утрени часове на дѣня! Вечеръ давамъ царевично зърно, а въ водата наливамъ малко червено вино.

М. Ц. Цоневъ

Презъ февруарий въ птицевъдния дворъ

Презъ февруари се започва съ принудителното мътене на пуйкитъ, за да получимъ ценнитъ и ранни пилета, така сжщо и при естественото лупене. За целта най-пригодни сж само старитъ нѣколко годишни пуйки, не започнали още да носятъ. Тѣ се поставятъ въ гнѣздо, кждето има затоплени порцеланови яйца или сварени такива, залупватъ се съ едно сандъче или кошъ и то така, че да нѣматъ възможность да се изправятъ. Така потисната квачка се изважда ежедневно и нахранва. Ако тя отива следъ хранене доброволно въ гнѣздото, това показва, че се е разположила и ние спокойно можемъ да ѝ поставимъ яйцата най-малко 20 на брой.

За да получимъ добри резултати при мътенето, препоръчително е по това време да се хранятъ птицитъ съ повече зеленина, цвекло, люцернови отпадѣди и др. Дажбата на царевица трѣбва да се намали до минимумъ, за да не затлъстѣятъ носачкитъ. Все по това време необходимо е да се погрижимъ за раннитъ пилета, които очакваме, като имъ посадимъ въ малки сандъчета овесъ. Поставенъ на топло и често поливанъ той се скоро раззеленява и гарантира зелената храна на младитъ пилета.

При изкуственото мътене, съ което се започва сжщо презъ февруарий, трѣбва непременно да се справимъ съ наставленията, които получаваме при покупка на всѣка една изкуствена лупачка.

Общитъ правила и наставления, които се даватъ изъ разни списания и брошури, нѣматъ валидность за всѣка система инкубатори. Общо при хоризонталнитъ инкубатори днесъ се започва съ температурата 38,5°, която къмъ 16 день се покачва на 39°, а въ последнитъ дни се подържа на 39,5°. Да се избѣгва честото обръщане на яйцата, а най-важното да се грижимъ и подържаме необходимата влага, което е особено наложително въ мѣста съ сухъ климатъ или при топло, въздушнитъ инкубатори, които иматъ повече вентилация, което се постига, като подъ апарата се поставятъ намокрени чували. Следъ 7-я день провѣтрянето на яйцата трѣбва да става усилено. На края обаче клапитъ на вентилаторитъ се отварятъ напълно. Поставенитъ за лупене яйца се ламбиратъ (преглеждатъ на ламба) на 5 и 13-я день. Охлаждането на яйцата, което се извършва едновременно съ размѣшването не е повече нужно, ако сжщитъ се обръщатъ често.

При излупването на пилетата, апарата не бива да се отваря често и запазва отъ свѣтлината. Да се не забравя, че

следъ всеко мжтене, апарата трѣбва да се дезинфектира основно.

При изкуственото мжтене на юрдечи яйца се съблюдаютъ сжщитѣ указания, само че въ този случай трѣбва да се погрижимъ за повече влага. При юрдечитѣ яйца охлаждането е много по необходимо, отколкото при кокошитѣ. Напрѣскването съ вода на сжщитѣ трѣбва следъ 14-я день да става единъ пжтъ, а следъ 18-я до излупването по два пжти на день. Препоржчва се 2% готварска солъ да се поставя въ водата, съ която ще прѣскаме юрдечитѣ яйца и по този начинъ добиваме по-добри резултати.

Носливостъта презъ февруари се движи отъ 10—12 яйца на птица.

Сп. Шумковъ.

Кога и какъ се смѣтатъ пилетата.

Още презъ м. януарий ний трѣбва да си направимъ смѣтка за кокошкитѣ, които ще ни сж необходими презъ идния сезонъ. Когато искаме да имаме нови 100 ярки за есенъта, ние можемъ съ приблизителна сигурность да изчислимъ колко яйца трѣбва да поставимъ за излюпване. При това каквито и изчисления да правимъ, тѣ не ще бждатъ точни, защото никога две различни лица не ще получатъ еднакви резултати, нито два сезона сж еднакво благоприятни. Но при все това необходима е една база, върху която да си направимъ смѣтка колко яйца да насаждаме, или колко новоизлюпени пилета да си доставимъ, за да имаме желанитѣ резултати.

Ако насадимъ 100 яйца, 60 ще се излюпатъ. Отъ тия 60 пилета вѣроятно 20% ще умратъ, а ще израстнатъ 48 пилета, отъ които само 24 ще бждатъ ярки. А отъ тия 24 ярки ще има поне 4, които не ще сж годни, за да се запазатъ. Значи, отъ всѣки 100 насадени яйца може да се очакватъ около 20 ярки.

За да получимъ 100 добри ярки, трѣбва да се поставатъ въ инкубатора средно 500 яйца.

Когато се купуватъ готови новоизлюпени пиленца, смѣта се, че отъ всѣки три пилета може да се получи една добра ярка на есенъ.

Тия цифри сж дадени възъ основа на добри и лоши сезони. Ако съ такива резултати птицевъда може да получи задоволителни печалби, при по-добри резултати, тѣ ще сж по-голѣми. Мнозина постигатъ по-добри резултати, но малцина ги изявяватъ. Отъ 20% смъртность, 10% ще се случи за пър-

витъ три седмици, 5% ще умратъ между 3-та и 12-та седмица, а останалата 5% смъртностъ ще се случи между 12-та и 24-та седмица. Въ това число ще влѣзатъ и премахнатитѣ негодни пилета презъ 12-та седмица.

Вл. Цоневъ.

Пекингската патица.

Поради това, че воднитѣ дом. птици като гъски и патици сж пренесени много по-късно отъ кокошкитѣ и гължбитѣ, днесъ ние не различаваме между тѣхъ толкова много раси, вариетета, цветове и прочие, какъвъ е случая съ последнитѣ.

При наличността на известнитѣ намъ и сжществующи раси дом. водни птици, особено значение и грамадно разпространение си е извоювала, между птицевъдния съветъ *Пекингската патица*. Така че днесъ за днесъ тази раса е най-широко разпространена и има най-голѣмо значение, като стопанско полезна птица въ птицевъдството.

Отечеството на Пекингската патица е Китай, но тя е разпространена сжщо така извънредно много въ областта на Тиенсинъ и Пекингъ, кждето се нарича „*голѣмата бѣла патица*“. Въ началочо на 70-та година отъ миналото столѣтие, тя бива пренесена въ Америка, кждето на 1873 год. се явява за първи пжтъ на птицевъдна изложба. Все въ сжщата година тя се принася и въ Англия, а отъ тукъ и по цѣла Европа и понеже тази патица е едно добро съчетание на стопанско полезни, качества, тя въ скоро време намира най-широко разпространение.

Подъ *Пекински типъ* ние разбираме обикновено гордо изправена и напомняща на Пингвина патица; съ едро, масивно и широкогърдесто тѣло, което почти прилича на круша. Гледана отъ горе, тѣлото ѝ представлява единъ при раменетѣ ѝ по-широкъ четиригълникъ. Шията и опашката на пекингската патица сж почти винаги изправени. Главата ѝ е винаги вдигната съ ясно очертаващо се чело и широки страни. Клюната завършва съ бѣлъ нокетъ и е кжса. Очитѣ сж малки лежатъ дълбоко и иматъ тъмно синъ цвѣтъ.

Оперението е бѣло, меко и пухесто. Пекингската патица носи доста прилежно и то едри тежки яйца, но стои доста надире по количество на яйцата отъ другитѣ по-леки раси. Тя се уговява много добре и лесно, като дава много вкусно месо и чудесно бѣлъ пухъ. Друго едно добро качество на Пекингата е, че е доста издържлива на неблагоприятенъ климатъ. Расте бърже и се отглежда много лесно. Огояването ѝ става сжщо така бърже. Угоени мъжки Пекинги

достигатъ до 4 — 4½ клгр. а женскитѣ до 4 клгр. Малкитѣ достигатъ на тежина къмъ 7-я месецъ до 2½ — 2¼ клгр. Започва доста рано да снася и годишно може да снесе до 120 яйца. Пекингската патица се цени особено за нейнитѣ обилни и

Пекингска патица.

хубави, меки, бели пера, които не отстѣпватъ по нищо на гъштитѣ.

У насъ има много блата и рѣкички, въ които много леко и економично биха се отгледвали тѣзи патици, стига това да желаятъ стопанитѣ имъ, като съ това ще допренесатъ и една полза на своето бедно отечество!

М. Ц. Ц.

Хранителната стойност на яйцето.

Яйцето съдържа въ концентрирана форма всички ония субстанции необходими за изграждане и хранене на всъко едно живо същество. Още въ праисторическитѣ времена, яйцето е било известно на човѣчеството като необходима и обична храна. То съдържа въ приятна и сбита форма различни минерални соли: лицетинъ, белтъчни вещества и витамини, поради което като основна и необходима храна заема първо мѣсто.

Ето защо, яйцето играе едно доста важна роля въ всъко домакинство. Посредствомъ него домакинята е въ състояние да направи ястието много по-вкусно и съ богатото хранително съдържание. При това, за кратко време всъки може да сготви отъ яйцето най-вкусното ядене.

Яйцето въ всъко отношение не изисква голѣми претенции. Въ домакинството съ малко пари, за кратко време, съ най-нищожни срѣдства ние си приготвяваме вкусно и питателно ястие.

Особенно лесносмилаемостъта на яйцето го прави като храна доста цено хр. срѣдство. Защото всички ония хранителни вещества, които сж съставни части на съдържанието на яйцето се разтварятъ много лесно въ стомаха. И по тоя начинъ то е освенъ за здравия организъмъ сжщо така една необходима храна за болния, слабия така сжщо и за дѣцата. Знайно е отъ опитъ, че и най-слабия стомахъ може да понася яйцето. При това голѣмия процентъ отъ хранителни вещества намиращи се въ яйцето сж така концентрирани сир. сж въ такава сбита форма, че организъма получава достатъчно храна, безъ особено да се обременява храносмилането.

Отъ тия причини и редица физиологически такива, яйцето днесъ за днесъ въ всички културни страни е най-необходимата и обична храна. Нѣма ястие, което да не се подправи или приготви безъ яйцето.

У насъ за голѣмо съжаление консомацията на яйца е незначителна. То се яде въ повечко случаи отъ „болни“, защото здравитѣ не бива да ядатъ яйцата. Ето защо, въ интереса на националното ни здравословие, дългъ се налага на всъки съвестенъ и добъръ птицевъдъ да проагитира хранителността на яйцето и неговото консумиране като една най-евтина и хранителна храна.

Редакцията, съзнавайки тая нужда, въ следния брой ще почне при възможностъ да дава рецепти за приготвяване на вкусни ястиета отъ яйца!

Д-ръ С. Игнатовъ

Най-важни условия за едно доходно птицевъдство.

(Въ отговоръ на едно запитване отъ Е. Джумая)

Вѣрно цитирате, г-не секретарю. Ние сжщо заедно съ васъ сме съгласни, че това твърдение е доста несериозно, съ други думи казано, излиза, че земледѣлеца може да гледа кокошки, защото въ неговия дворъ има разпрѣстнато зърно и че птицевъдството у насъ „никога не би било рентабилно“. Излиза, че всичко що се пише за птицевъдството у насъ, е само да се каже, че и въ България има хора, които работятъ въ областта на птицевъдството, на модерното птицевъдство, но които въ моментъ на искрена изповѣдь подчертаватъ съ дебела черта, че само земледѣлеца може да развъжда кокошки и изобщо птици, защото и да загуби всичкитъ си птици, той лесно и незабѣлезано може да покрие загубата отъ това, съ приходитъ отъ другитъ отрасли въ стопанството — „И защото земледѣлеца не води смѣтка“, ще кажемъ ние защото „на чуждъ грѣбъ“ „сто тояги сж малко“ ще кажемъ пакъ ние на учителя на земледѣлеца — автора на статията.

Че нашия земледѣлецъ има въ двора и стопанството си разпрѣстнато зърно край хамбаря, въ обора около яслитъ и по торището, че въ двора птицитъ могатъ да намѣрятъ „отпадъци отъ кухнята, при приготвление на зеленчукъ за зимата, всевъзможни гжсеници, червеи, бръмбари и др. насекоми, това е сжщо вѣрно, но че птицевъдъ, който трѣбва да има доходъ отъ птицевъдството, модерния птицевъдъ, изразходва маса готово зърно, или материяли, които той може да произведе, или да купи за скжпи пари — разни кюспета, костено брашно и пр. храни, особено за презъ зимата, че той е вложилъ трудъ и капиталъ въ птицевъдството си въ птици, курникъ, инвентаръ въ курника и птичия дворъ, за който автора смѣта, че не представляватъ *сега и за всѣкога* нѣщо за земледѣлеца, защото той горкия още не води смѣтка въ стопанството си, а и никой го не учи да води такава, а само го преспиватъ автори като този на въпросната статия, че той е богопомазания птицевъдецъ за сега и во всѣки вѣковъ.

Не, господине секретарю, нашето списание и всички наши сръдства за модерно птицевъдство, иматъ за цѣль да се научи всѣки интересующъ се отъ птицевъдството българинъ *да прави преди всичко смѣтка*. Непростено е да смѣтаме, че загубата на птицевъдството въ земледѣлското стопанство е поносима, защото ще се покрие съ приходитъ отъ другитъ отрасли. Като че ли и българския земледѣлецъ е голѣмия западно европейски такъвъ, който получава голѣми доходи, толкова голѣми, че като изгуби отъ птицевъдството си малко и „бълха го не е ухапала“. Знае ли автора на статията какво

е едно яйце за нашата селска, че и градска домакия? Поносима ли е за дребното наше селско домакинство днесъ и утре, загубитъ въ птицевъдството му? Разбира се, не. Защото загубитъ на птицевъдеца у насъ сж голѣми, и защото вмѣсто да се подири лекъ на това положение, да се създадатъ истински здрави основи за избавяне на нашия земледѣлецъ птицевъдець отъ загубитъ отъ птицевъдството му ние го преспиваме съ това, че той и само той може да има доходно птицевъдство.

За какво доходно птицевъдство ще говоримъ, ако не успѣмъ да използваме всички изпитани срѣдства на другитъ културни страни за борба съ болеститъ по птицитъ, особено заразнитъ.

За какво доходно птицевъдство ще говоримъ, ако ние не сме успѣли да пробудимъ съзнание, професионално съзнание на птицевъдець, у нашия българинъ отъ село и градъ.

За какво доходно птицевъдство ще говоримъ, когато журналисти и др. гледатъ сжщо така на усилията на птицевѣдния клубъ и съюзъ на птицевѣдцитъ като автора на статията?

Въпреки всичко ние смѣтаме, че пжтя, който следваме отъ 3 — 4 години насамъ, пжтъ на сдружаването на птицевѣдцитъ, пжтя на професионална просвѣта въ клубоветъ и дружествата; общо отстояване на искания, които ще позволятъ да имаме истинско птицевъдство, доходно птицевъдство при отстранени условия за евентуални голѣми загуби чрезъ истинска предпазна и лѣчебна ветеринарна медицина; чрезъ осигуряване капитала вложенъ въ птицевъдството отъ болести, въ застрахователни д-ва е правия, истинския и спасителенъ пжтъ.

Умоляватъ се г. г. абонатитъ при изпращане на суми било съ пощенски записъ или препоръчано писмо, да уведомятъ редакцията съ една картичка за това.

Доходното Птицевъдство ще раздаде само на редовнитъ си абонати **БЕЗПЛАТНО**, единъ планъ за модеренъ курникъ изработенъ отъ Б. П. Съюзъ, за това побързаите да си платите абонамента!

Абонирахте ли Вашия приятель?

Живко Ламбриновъ.

Износътъ на яйца и кокошки.

Въ сравнение съ 1927 год. износътъ на яйцата презъ 1928 г. е значително намалялъ. До като презъ 1927 година се изнесоха 12,474,866 кгр. яйца, равни на 1733 вагона за 853,901,067 лева презъ 1928 година едва се изнесоха 10,597,331 кгр., равни на 1475 вагона за 637,743,174 лева.

Горнитѣ цифри показватъ ясно, че въ дефицитътъ 813 мил. лева на нашия търговски балансъ презъ 1928 год. за който сж загрижени доста управляющитѣ фактори, най-голъмия дѣлъ отъ около 220,000,000 лева се дължи на намаление износа на яйцата.

Върху причинитѣ за намаление на тоя износъ ние за сега нѣма да се спираме, защото за целта има назначена отъ М-вото на Земледѣлието анкетна комисия, която въ скоро време ще даде своя докладъ, който ще стане достояние на всички.

Докато въ цѣла Европа се полагатъ героични усилия и усърдия за повдигане на яйчарското производство и улеснение износа на яйцата, докато въ Германия се хвърлятъ милиони лева за повдигане на птицевъдството, за да се заявява, че Германия нѣма да се нуждае отъ чужди яйца и въ продължение на 7 — 8 години още, ще може да доставя количества нуждни за консумацията на цѣла Германия, докато Швейцария въ стремлението си да подкрепи родното си производство и да се освободи отъ вносъ на чужди яйца, увеличава вноснитѣ мита съ 50 на сто и прави възможни пречки, като тамъ се изказва мнение, дори всѣко яйце внасяно отъ други страни да се щемпелува, въ насъ продължаватъ още да сжществуватъ високи износни мита, централа на девизи и др. такси, около 15,000 лева на вагонъ, които се сѣта за едно изкуствено сръдство за ограничение износа на яйцата. Тия пакостни пречки трѣбва часъ по-скоро да се премахнатъ. А скжпитѣ ж. п. такси докараха работитѣ до тамъ, че, за да може да се запазятъ българскитѣ яйца отъ конкуренция и измѣстване на западния пазаръ, превоза презъ последната година ставаше по Дунава, като отъ общия износъ 1,475 вагона, около 850 вагона яйца се превозиха по Дунава.

Дирекцията на Б. Д. Желѣзници, макаръ и късно, е взела решение отъ 1 мартъ 1929 год. да намали навлото за яйцата, предназначени за износъ презъ Драгоманъ съ 30 на сто но само за яйца, които се товарятъ отъ северо-българскитѣ ж. п. гари. Сжщата е взела въ споразумение съ управлението на Югославянскитѣ желѣзници, да намалятъ и тѣ транзитното навло въ сжщия размѣръ, за да се дойде до едно по-

евтиняване на навлото и съ това се изравни навлото съ това по Дунава.

Именно къмъ тая политика трѣбва да се стреми главната, Дирекция на Б. Д. Желѣзници, която съ привличане на цѣлия експортъ по желѣзницитѣ, освенъ че ще увеличи своя трафикъ съ нѣколко стотинѣ вагона, но ще компенсира и загубата си отъ намаленото навло.

Постигне ли се такова уравнение на навлото, ще се осмислѣти възможността за въвеждане на специални влакове за яйца, които за 90 часа биха стигнали до Буксъ и въ по-кратко време до Салзбургъ. Ползата отъ такъвъ бързъ превозъ на яйца за насъ ще бѣде голѣма, защото стоката ще пристигне бързо и въ пресно състояние на Западния пазаръ, ще бѣде конкурентноспособна по качество и прѣснота, което е отъ голѣмо значение за яйчарската търговия.

Износътъ на кокошкитѣ презъ 1928 год. показва едно малко увеличение: докато презъ 1927 г. се изнесоха 834,544 бройки кокошки за 40,175,344 лева, презъ 1928 г. е изнесено 645,392 броя кокошки за 37,501,850 лева и други 333,435 кгр. безъ мито, въ закрано състояние.

При това положение анкетната комисия при М-вото на земледѣлието ще има да установи при наличността на около 10,450,000 общо птици въ България, отъ които около 90 на сто сж кокошки и пѣтли, следва ли да се изнасятъ кокошки презъ всѣко време на годината.

Ние мислимъ, че при повече внимание къмъ стопанскитѣ интереси на България и при едно спокойно целесъобразно и справедливо разрешение на въпроса за износътъ на яйцата и кокошкитѣ, нашата износна търговия несъмнено ще спечели, като се осигури едно постоянно производство и единъ подържанъ износъ на яйца, които даватъ на България годишно около единъ милиардъ лева.

ПТИЦЕВЪДИ!

Гответе се за I-ия Птицевъденъ конгресъ, които се свиква отъ Българския Птицевъденъ съюзъ на 7 и 8 априлъ въ София!

Предпочитайте само българската машина за лупене, система „РЕФОРМА“. Сведения и безплатни оферти поискайте отъ редакцията на сп. „Доходно Птицевъдство“.

Съюзенъ и кооперативенъ животъ.

До птицевъднитѣ дружества, клубове и всички птицевъдци въ страната.

П. Г.

Близо година ни дѣли отъ учредяването на Българския Птицевъденъ Съюзъ, въ който периодъ време дружествата, клубовѣтѣ и кооперациитѣ не проявиха особена дейностъ. Нѣщо по-печално, мнозина отъ тѣхъ не благоволиха да влезнатъ въ връзки съ Упр. съветъ, който съевременно и нѣколкократно ги е молилъ да сторятъ това!

Тази незаинтересованостъ и пагубна бездейностъ е противъ интереситѣ на българския птицевъдъ, събранъ подъ знамето на птицевъднитѣ дружества, които не бива да вървятъ по пѣтя на старитѣ професионални организации, чиито дружества проявяватъ животъ само предъ конгреситѣ имъ, а следъ това безследно изчезватъ.

Управ. съветъ на Б. П. Съюзъ, оставенъ безъ всѣкаква морална и материална подкрепа прави всички усилия за съживяване на дружествата, на сѣюза. Дали това ще се постигне, ще ни покаже интереса, като последнитѣ ще проявятъ къмъ подетото дѣло!

Дължимъ да отбележимъ печалния фактъ, че повечето дружества сѣ неотчетени, че сѣюза не знае най-обикновенитѣ и необходими данни като брой на членове и пр.

Съюзния органъ, благодарение обаче, на Б. П. Съюзъ продължава да излиза и следва начертания пѣтъ, като остава на дружествата да се погрижатъ за масовото му разпространение, което до сега не ставаше! А то значи, че организирания птицевъдъ, като не получава своя органъ, самъ отива противъ интереситѣ си!

Повече отъ голѣма е нуждата отъ единъ стабилизиранъ и здраво организиранъ Птицевъденъ Съюзъ, а тази нужда, която е нужда не на българския птицевъдъ, остава най-напредъ да се съзнае отъ него! Защото, оставили той неговитѣ интереси да се уреждатъ отъ други, нека бжде сигуренъ, че тѣ ще бждатъ ошетени.

Сѣщия апелира най-настоятелно къмъ всички птицевъдни деятели и събудени членове на птицевъднитѣ организации, да взематъ инициативата да свикатъ мѣстни птицевъдни събрания, да изработятъ отчетитѣ си и ги изпратятъ въ София, като същевременно се приготвятъ и за конгреса на 7. и 8. априль, който да посетятъ масово, за да защитятъ на сѣщия птицевъднитѣ си интереси.

Понеже сѣюза е отпечаталя една брошура за храненето на птицитѣ, а така също и планъ за модеренъ кокошарникъ

които ще се раздаватъ, отчетитъ се само дружества, нека не сторилитъ още това д-ва, побързатъ да се отчетатъ, за да получатъ нужното число брошури и планове, които да раздадатъ на членоветъ си.

Кждето нѣма още образувани дружества, нека се побърза съ основаването на такива, като се изискатъ проекто-устави и упътвания отъ секретаря на съюза г-нъ П. Шоповъ, площадъ Славейковъ № 6.

София 20 февр. 1929 год.

Председателъ: Г. С. Хлѣбаровъ.

Секретаръ: П. Шоповъ.

Д-во „Птица“ София.

Извадки отъ Ревизиония Актъ.

Въ връзка съ появилата се въ в. „Миръ“ бр. 8556 статия „Безпжтица въ птицевъдството“, въ която автора ѝ, между другото изнисаше, какво даванитъ отъ държавата субсидии на дружествата не отивали за своето предназначение, финансовата инспекция предприе ревизия на д-во „Птица“ — София за време отъ 17. IV. 1927 г. до 10 януарий 1929 г. Съ ревизионенъ актъ вх. № 9 отъ 12. I. т. г. финансовиятъ инспекторъ Б. Стойковъ е констатиралъ следното:

1. Общо положение.

1. Дружеството има за цель да повдигне интереса на населението къмъ птицевъдството и да създаде единъ страниченъ и постояненъ доходъ на селския и гражданския стопанинъ.

Дейността си дружеството е насочило главно къмъ селата, за която цель изпраща хора да държатъ сказки по модерното отгледване на птицитъ.

2. Пропагандира за образуване на птицевъдни д-ва въ села и градове, като изпраща разни брошури, позиви, хвърчащи листове и др. безплатно.

3. Снабдява своитъ членове съ породистъ расовъ материалъ, а така сжщо е изпратило въ цѣла България на достъпни цени яйца и расови птици.

4. По негова инициатива сж образувани въ страната много дружества.

5. При самото д-во е образувана информационна служба за доставяне на безплатни съвети по всички птицевъдни въпроси.

II. Приходъ.

1. Отъ чл. вносъ, входъ изложбата и др.	65,781
2. Помощъ на държавата и Постоянната комисия.	46,000
Всичко . . .	111,781

III. Разходъ.

1. За пропаганда, агитация, канцеларски, доставка уреди и др.	42,653
2. Разходи по изложбата и раздаване премии на премирани изложители.	44,771
Всичко.	87,424

Констатирана наличностъ отъ лева 24,357 лв., която е внесена на влогъ въ Соф. Популярна банка.

IV. Счетоводство.

Счетоводни книги не се водятъ, освенъ една касова книга. Причинитъ за това сж, че нѣматъ достатъчно сръдства, съ които да може да посръщатъ належащитъ нужди. Самата канцелария се момъщава въ кафене. *Ако продължава така, скоро това хубаво начинание е обречено на загинване. Въ дружеството нѣма нито една площана длъжностъ, а лицата работятъ безплатно. Ето защо държавата тръбва да го подпомогне. Отпуснатитъ ошъ държавата и др. учредения помощи сж изразходвани правилно за цельта.*

Въ гр. Сливенъ е образувано птицевъдно Д-во, чийто уставъ е утвърденъ отъ Бъл. птицевъденъ съюзъ. Въ учредителното събрание е избранъ следния управителенъ съвѣтъ: Коста Бояновъ — лесничей, Тончо Петковъ — агрономъ, Владиславъ Стояновъ — търговецъ, Миланъ Дерменджиевъ — мелничаръ и Димитъръ Станковъ. — На сливенскитъ птицевъдци пожелаваме добри успѣхи.

Устава на Птицевъдното Д-во „Делиорманска птица“ въ с. Завѣтъ, Кеманларска околия е утвърдено съ протоколъ № 28 отъ 23. I. 1929 год. отъ управ. съвѣгъ на Български птицевъденъ съюзъ.

Птицевъдна конференция

На 19 того въ гр. Плѣвенъ се състоя важна птицевъдна конференция на която присъствуваха г-нъ Б. Руменовъ, подпредседателъ на Б. Птицевъденъ съюзъ, г-нъ М. Цоневъ редакторъ на съюзния органъ и множество членове на Клуба на птицевъдцитъ въ Плѣвенъ.

Между многото важни и отъ организационенъ характеръ въпроси, се разгледа и въпроса за предстоящия конгресъ на съюза, които ще стане на 7 и 8 априлъ въ София. Накрай се изказа пожелание за по-оживена дейностъ въ дружествата и повече усилия за масово разпространение на съюзния органъ „Доходно Птицевъдство“.

Адреси

На птицевъдци, отъ които интересующитѣ се любители и птицевъди могатъ да си доставятъ презъ предстоящия сезонъ яйца отъ подобрани и расови птици за лупене.

Въ този отдѣлъ всички членове на птицевъдни д-ва клубове и кооперации, а така сжщо и абонати ще се ползватъ на безплатно и еднократно публикуване.

Бели Легхорни:

Наумъ Христовъ — гара Костинбродъ
 Жеко С. Билдеревъ — София Св. Ив. Рилски 14
 Димитъръ Величковъ — с. Волюякъ — Софийско
 Ст. Ив. Карапетровъ — гара Стражица.
 Хр. Пенчевъ — София ул. Аспарухъ 55.
 Никола х. Тодоровъ — махла Драгойчнво—Сливень.
 Ганю Д. Стнковъ — с. Дебелецъ — Търновско.

Бѣли Виандоти.

Никола Лулчевъ — София — Св. Тертеръ 4.
 Нникола Н. Ганчевъ — София — пл. Славейковъ № 6.
 Петъръ Т. Илиевъ — с. Биримирци — Софийско.
 Ст. Георгиевъ — с. Кремиковци
 Дѣлчо Л. Гуговъ — София — бул. Сливница 277.
 Дим. А. Тановъ — Княжево — Софийско.
 Ив. Цанковъ — София, Маринъ Дриновъ 28.
 (премирани на птицевъдната изложба).

Плимутрокъ.

Живко Ламбриновъ — София — ул. Журналистъ 17.
 Ив. Захариевъ — София, ул. Чипровци 10.
 Ал. Базиргановъ, лозаръ — Плѣвень.
 Дим. Карапетровъ
 Константин Цветковъ — София, Бр. Миладинови № 11.
 Ив. Цанковъ — София Маринъ Дриновъ 28.
 (премирани на птицевъдната изложба).

Яребични италиянки.

Димитъръ Дамяновъ — с. Княжево, Софийско.
 Лука Димитровъ — София — Славейковъ 6.
 Постояната комисия — София.

Ратайлендъ.

Хр. Менчевъ — София ул. Аспарухъ 55.
 Ат. Константиновъ — Овча купеть — София.
 Хр. Пенчевъ — София, ул. Аспарухъ 55.
 Константинъ Цвѣтковъ — София, Бр. Миладинови 11.

Минорки.

Тодоръ Григоровъ — София. П. Паскалевъ 17.
 Константинъ Цветковъ — София, бр. Миладинови № 11.
 Никола Димитровъ — София, Х. Димитъръ 7.

Пекингски патици.

Пандо Хаджийски — София, ул. Руенъ. Жур. кварталъ.
 Д-ръ Юр. Хайдудовъ — Плѣвенъ.
 Бр. Семови — с. Трънчовица — Никополско.
 Борисъ Атанасовъ — София Х. Димитъръ № 7

Замолени сме отъ *2-нъ директора на Държ. Вишъ Девич. Земледѣлски институтъ въ Т. Пазарджикъ*, да съобщимъ на интересующитѣ се птицевѣди, че института не ще бжде въ състояние презъ настоящия сезонъ да послужи на всички съ яйца за лупене отъ патицата „*Каки — Кампбелъ*“, понеже тепърва се работи за увеличение на това стадо, което сега брои 5 женски и 3 мъжки.

Книжнина

Получиха се въ редакцията:
кн. 2 отъ сп. „Земледѣлско Скотовѣдство“

Илюстрирано списание за свиневѣдство, птицевѣдство, говедовѣдство, биволовѣдство, коневѣдство, овцевѣдство, козевѣдство, зайцевѣдство (пъ томни зайци), скотолечение, млѣкарство и др.

Одобрено и препоръчано отъ Министерството на Земледѣлието, Министерството на Народното просвѣщение и Министерството на Войната.

Постояненъ отдѣлъ по птицевѣдство

Редакторъ: Професоръ Г. С. Хлѣбаровъ

Годишенъ абонаментъ **40 лева** който се изпраща направо въ администрацията на списанието ул. „Гладстонъ“ № 69 — София. При записване на петъ души абонати се получава списанието даромъ.

Сп. Земледѣлско Стопанство

Издание на Д-то на българскитѣ агрономи, София, пл. Славейковъ № 8
 Кн. 2 год. III съдържа:

Съдържание: Проф. Ив. Ив. Ивановъ — Херманъ Торло. Ив. Ивановъ — Съйта на овеса. И. — По-важнитѣ моменти при отглеждането на картофитѣ. С. М. Лукановъ — Какво нѣщо е беконъ и отъ какви свине се добива той. Н. Недѣлчевъ — Обработка на почвата въ лозето. П. Лилловъ — Засаждане овощни дървета на могили. Б. И. — Гуша по овощнитѣ дървета. А. Д. — Около пчелитѣ презъ м. февруарий. М. Георгиевъ — Нѣколко съвети за отглеждането на градинската роза. Изъ науката и практиката. Въпроси и отговори, Стопански вести. Полезни четива. Приурка — Инженеръ Р. Василевъ — Машини и орджия за дълбока култура на почвата.

Платете си абонамента за да получите безплатната и ценна за всѣки птицевѣдъ премия.